

“Odvagavanje predrasuda je, međutim, istodobno učinilo razgovetnim to da ne nedostaje samo *odgovor* na pitanje o bitku, nego da je čak i samo pitanje tamno i bez usmerenja. Ponoviti pitanje bitka, stoga, kazuje: najpre tek dostatno izgraditi *postavljanje* pitanja.”

Dakle, po Hajdegeru u povesti filozofije na delu je zaborav ne samo bitka bića, već pitanja o smislu bitka samog - samo pitanje više nema smisla mogli bismo reći, tj. samo pitanje je nešto u sebi samom samorazumljivo. Drugim rečima, prisutan je nedostatak razumevanja o smislu pitanja iako se pitanja naizgled svuda postavljaju. Pitanje smisla bitka iako nije jedino pitanje ono je za Hajdegera prvo ili prvotno pitanje. A da bi se pitanje o smislu bitka uopšte postavilo, kaže Hajdeger, nužno je poći od opšte strukture onoga što spada u pitanje kao takvo da bi se odatle videla izuzetnost pitanja bitka.

Shodno ovome Hajdeger u drugom paragrafu nastoji da razradi formalnu strukturu pitanja o bitku. Dakle, Hajdeger ne polazi od nekakvog unapred datog “znanja” u pozitivnom smislu - mnjenja o bitku su upravo odbačena kao ona koja ako i govore nešto govore samo da pitanje treba ponovo postaviti, već njemu nasuprot polazi od pitanja i izgrađuje učenje o onome što pripada svakom pitanju kao takvom, a sve zarad ukazivanja na karakter pitanja o bitku. Dakle, Hajdeger kao prvi korak u prilazu postavljanju pitanja o smislu bitka razrađuje heremeneutičku fenomenologiju pitanja:

“Svako ispitivanje (*Fragen*) je neko traženje (*Suchen*). Svako traženje dobija svoju prethodnu vodilju iz onoga traženog. Ispitivanje je saznavajuće traženje bića u njegovom dabitku i takobitku. Saznavajuće traženje može da postane ‘istraživanje’ kao slobodno polagajuće određivanje onoga o čemu je pitanje.”

Dakle, ispitivanje je fundamentalno intencionalno, ono je uvek već nekakavo kretanje od - do, sama linija od - do jeste ispitivanje kao traženje. Ispitivanje dakle nije slobodno lebdenje misli u sebi samoj, već je uvek kretanje traženja, kretanje čiji su